

Cấu trúc dữ liệu

Data Structure

Ts. Nguyễn Đức Thuần BM Hệ thống Thông Tin

Tài liệu tham khảo

- [1] Hồ Thuần Hồ Cẩm Hà Trần Thiên Thành
- ➤ CÁU TRÚC DỮ LIỆU, PHÂN TÍCH THUẬT TOÁN VÀ PT PHẦN MỀM
- [2] Đỗ Xuân Lôi
- CÁU TRÚC DỮ LIỆU & GIẢI THUẬT
- [3] Lê Minh Hoàng
- GIẢI THUẬT & LẬP TRÌNH
- [4] Đinh Mạnh Tường
- CÁU TRÚC DỮ LIỆU & GIẢI THUẬT
- [5] Đặng Bình Phương
- Slide bài giảng Kỹ THUẬT LẬP TRÌNH
- [6] A.V. Aho, J.E. Hopcroft, J.D. Ullman
- > THE DESIGN & ANALYSIS OF COMPUTER ALGORITHMS
- [7] N.E. Wirth
- > DATA STRUCTURE & ALGORITHM

Chương I THIẾT KẾ & PHÂN TÍCH GIẢI THUẬT

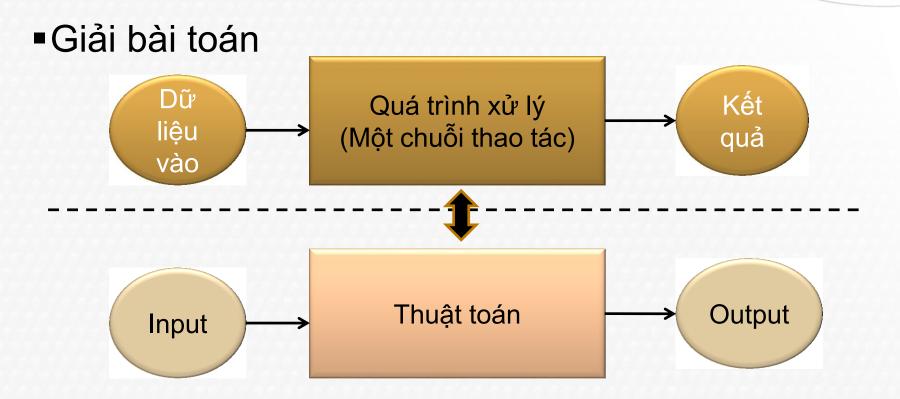
Al' Khwarizmi

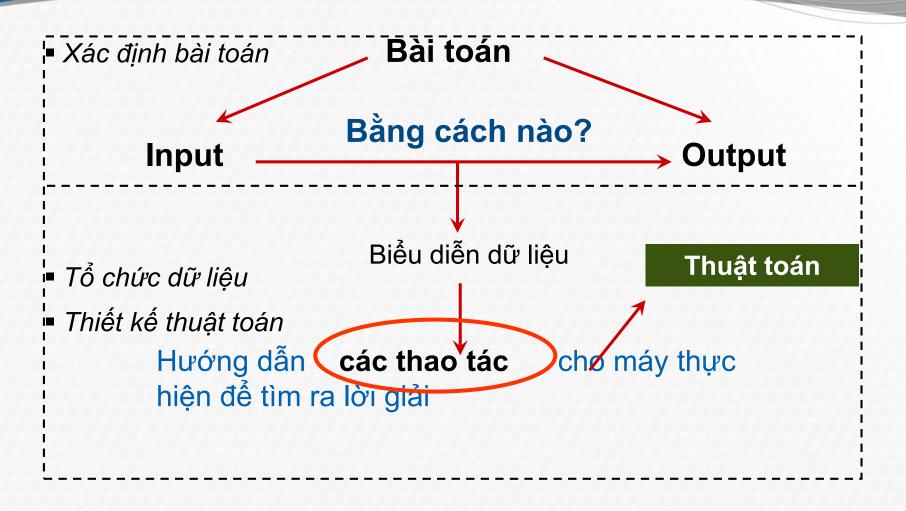

D.E Knuth

N.E Wirth

■ Tổ chức dữ liệu:

- Mô hình dữ liệu: (Data Model) trừu tượng hóa dữ liệu: Đồ thị, tập hợp, danh sách, cây, ...
 - Phản ánh đúng thực tế + thao tác phù hợp
 - · Tiết kiệm tài nguyên hệ thống
- Cấu trúc dữ liệu (Data Structure): chọn các đơn vị cấu trúc (construct) của NNLT để biểu diễn mô hình dữ liệu
 - Kiểu dữ liệu: Data Type = (V, O)
 - Ví dụ: Mảng, bản ghi, chuổi, file, ...

Thuật toán để giải một bài toán là một dãy hữu hạn các thao tác được sắp xếp theo một trật tự xác định sao cho sau khi thực hiện dãy thao tác đó, từ Input của bài toán ta nhận được Output cần tìm.

- Có nhiều thuật toán để giải cho cùng một bài toán
- Cần xác định thuật toán thích hợp

- Đặc trưng của thuật toán
 - Tính kết thúc: Sau hữu hạn bước cho kết quả
 - Tính xác định: Các bước riêng lẻ, cùng dữ liệu vào cho cùng kết quả ra
 - Dữ liệu vào/ra
 - Tính phổ dụng: Giải quyết cho 1 lớp bài toán
 - Tính hiệu quả: Nhanh chóng, chính xác
 - · Thời gian
 - Dung lượng lưu trữ

Mô tả thuật toán

- Liệt kê: Nêu tuần tự các bước cần tiến hành
- Sơ đồ khối (flow chart): Biểu diễn các thao tác bằng các hình vẽ qui ước
- Mã giả (Peusedo Code): dùng ngôn ngữ tự nhiên + từ khóa qui ước thể hiện các thao tác

Ví dụ: Tìm giá trị lớn nhất của dãy số $a_1, a_2,, a_N$, Input: Số nguyên dương N và dãy $a_1, a_2,, a_N$. Output: Tìm Max là giá trị lớn nhất của dãy đã cho.

Mô tả LIỆT KÊ

Thuật toán:

 B_1 : Nhập N, dãy a_1 , a_2 , ,..., a_N .

 B_2 : Đặt Max = a_1

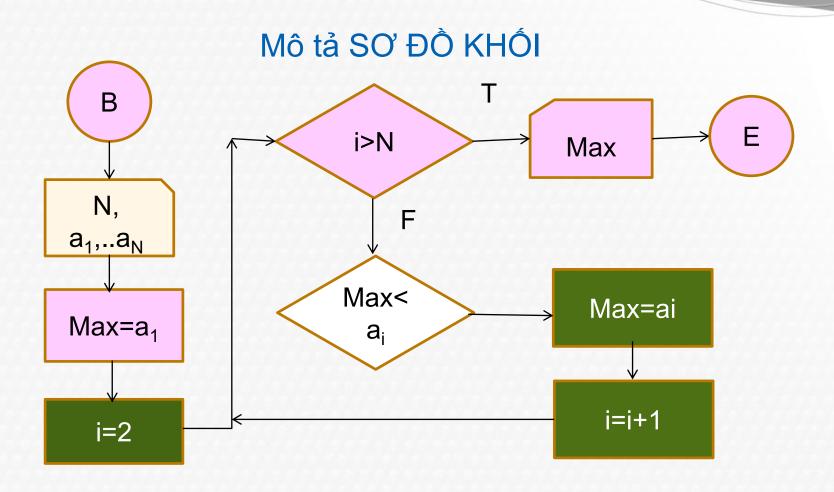
 B_3 : i=2

B4: $i>N \Rightarrow B_7$

B5: Nếu Max<a, thì Max=a,

B6: $i=i+1 \Rightarrow B_4$

B7: Xuất Max ⇒ Kết thúc

Mô tả MÃ GIẢ

```
Read (N, a[1..N])

Set Max = a[1];

i=2;

While i <= N do

{ If Max<a[i] then Max=a[i];

i=i+1; }

Return Max.
```

- Tiêu chí đánh giá thuật toán
 - Tiêu chuẩn 1: Đơn giản, dễ hiểu, dễ cài đặt
 - Tiêu chuẩn 2:
 - Thời gian thực hiện nhanh
 - Dung lượng luu trữ bé

Nhận xét:

- Tiêu chuẩn 1 mang tính chủ quan
- Tiêu chuẩn 2 mang tính khách quan

- ■Để có thể so sánh thời gian chạy của các thuật toán:
 - Không phụ thuộc vào chủ quan của con người
 - Không phụ thuộc vào thiết bị

- ⇒Xây dựng một hàm đánh giá phụ thuộc vào kích thước của dữ liệu gọi là Độ phức tạp thuật toán.
- ⇒Hàm có dạng T(<kích thước bài toán>)

- Xây dựng hàm đánh giá độ phức tạp:
 - 1. Đếm số lượng các phép toán cơ bản
 - ➤ Phép toán cơ bản: +, -, *, /, phép gán, phép so sánh, thao tác đọc/ghi file ...

Ký hiệu: D_n: tập các dữ liệu vào kích thước n

cost_A(d): số phép toán cơ bản thuật toán A xử lý dữ liệu d

Độ phức tạp trong trường hợp xấu nhất: $T(n) = \underset{d \in D_n}{Min} \{\cos t(d)\}$

Độ phức tạp trong trường hợp tốt nhất: $T(n) = \underset{d \in D_n}{Max} \{\cos t(d)\}$

Ví dụ: Tính tổng S(n) = 1!+2!+..+n!

```
int P1(int n)
                                           Cách 1
                                       Số lần Chi phí
    int t, gt, i;
    t = 0;
    gt = 1;
                                                \mathsf{c}_2
    for(i= 1; i<= n; i++) {
                                              \mathsf{c}_3
                                        n
        gt *= i;
                                             \mathsf{c}_4
                                        n
        t += gt;
                                                C_5
                                        n
    return t;
Độ phức tạp: (c_3+c_4+c_5)n + c_1+c_2 \to T(n)
```

```
int P2(int n)
                                      Cách thứ 2:
                                               Chi phí
    int t, gt, i, j;
                                       Số lần
    t = 0;
    for(i= 1; i<= n; i++) {
         gt = 1;
                                        \sum_{i=1}^{n} i
                                                 C_4
                                                       n(n+1)/2
         for(j= 1; j<= i; j++)
                                         \sum_{i=1}^{n} i
                gt *= j;
                                                 c_5 	 n(n+1)/2
         t += gt;
                                                  C_6
                                         n
    return t;
   Độ phức tạp:
(c_4+c_5)n^2/2+(c_2+c_3+c_6+(c_4+c_5)/2)n+c_1 \rightarrow T(n)
```

Ví dụ trường hợp tốt nhất, xấu nhất

```
int TimKiem(int a[100], int n, int x)
  int i;
                                  Số lần
  for(i= 0; i< n; i++)
                                    t = ?
      if (a[i] == x)
            return i;
  return -1;
• Nếu x ở đầu mảng: t = 1 (best case)

    Nếu x ở cuối mảng: t = n (worst case)
```

- Xây dựng hàm đánh giá độ phức tạp:
 - 2. Dùng ký hiệu O() (big oh)

Việc đánh giá thời gian thực hiện thông qua số lượng phép toán cơ bản quá chi tiết ⇒ khó khăn trong việc so sánh và phân lớp các thuật toán

Để thể hiện bản chất hơn độ phức tạp của thuật toán phụ thuộc vào kích thước \Rightarrow Khái niệm O-lớn

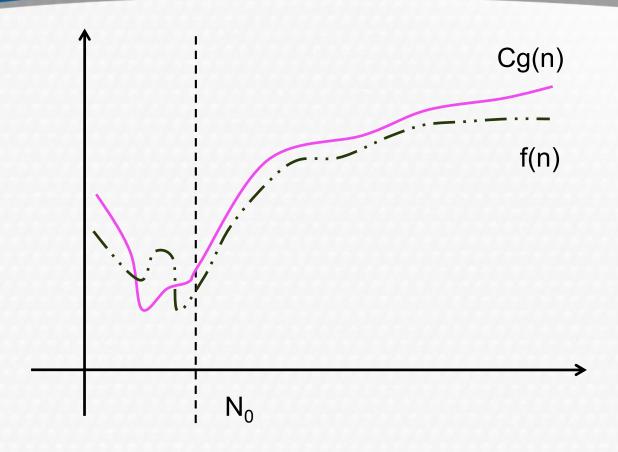
Khái niệm O()

Cho f(n), g(n) là hai hàm xác định trên tập số nguyên không âm (tập số tự nhiên \mathbb{N}) có miền giá trị là \mathbb{R}^+ tập số thực không âm:

$$f, g: \mathbb{N} \to \mathbb{R}^+$$

Ta nói f(n) là O-lớn g(n), ký hiệu f(n)=O(g(n)) nếu và chỉ nếu:

$$\exists C, \exists N_0, \forall n \geq N_0 : f(n) \leq C.g(n)$$

Ký hiệu O-lớn cho ta phân lớp các hàm

Ký hiệu O-lớn	Tên gọi thường dùng
O(1)	Hằng
O(logn)	Logarit
O(n)	Tuyến tính
O(nlogn)	nlogn
O(n ²)	Bình phương
O(2 ⁿ)	Mũ

Các tính chất của O()

- 1. Tính phản xạ: f(n) = O(f(n))
- 2. Tính bắt cầu:

$$f(n)=O(g(n)), g(n)=O(t(n)) \Rightarrow f(n)=O(t(n))$$

3. Qui tắc hằng sô:

$$f(n) = O(C.g(n)) \Rightarrow f(n) = O(g(n))$$

4. Qui tắc cộng:

$$f_i(n) = O(g_i(n)), i=1,2 \Rightarrow f_1(n) + f_2(n) = O(\max(g_1(n),g_2(n)))$$

5. Qui tắc nhân:

$$f_i(n) = O(g_i(n)), i = 1,2$$

 $\Rightarrow f_1(n)xf_2(n) = O((g_1(n)xg_2(n)))$

Úng dụng

- Câu lệnh đơn thực hiện một thao tác ⇒ QT hằng số
- Câu lệnh hợp thành là dãy các câu lệnh ⇒ QT tổng
- Câu lệnh rẽ nhánh dạng If ..then..else.. ⇒ QT Max
- Các câu lệnh lặp ⇒ QT Nhân

Dãy tuần tự các lệnh đơn giản

```
S_1; S_2; S_k, k: hằng số Độ phức tạp O(1)
```

Vòng lặp đơn giản

```
for(i=1; i<= n;i++) {s}
s: câu lệnh đơn giản, độ phức tạp O(1)
Độ phức tạp n.O(1) hay O(n)
```

Vòng lặp lồng nhau

```
for(i=1;i<n; i++)

for(j=0;j<n;j++) {s}

Độ phức tạp n.O(n) hay O(n²)
```

Chỉ mục lặp không tuyến tính

```
h=1
while (h<=n)
{ s;
h=2*h;
}
```

h nhận các giá trị 1, 2, 4, ,, cho đến khi vượt n Có 1+log₂n lần lặp: Độ phức tạp O(log₂n)

Chỉ mục lặp phụ thuộc vào chỉ mục lặp khác

for(i=0; i
for(j=0; j

$$\sum_{i=0}^{n} \sum_{k=0}^{i} k$$

Độ phức tạp $\cong O(n^2)$

BÀI TẬP

1. XÁC ĐỊNH ĐỘ PHỰC TẠP CÁC ĐOẠN CHƯƠNG TRÌNH

```
c)
a)
                             tich= 0;
tong = 0;
                             for(i=n; i>=1; i--)
for(i=0; i<n; i++)
                                for(j=i; j>=1; j--)
  for(j=i; j<=i+3; j++)
                                    for(k=i; k<=i+3; k++)
     tong += j;
                                          tong+= i + j + k;
                             d)
b)
                             tong= 0;
tich = 0;
                             for(i=1; i<=n; i++)
for(i=n; i>0; i--)
                                for(j=1; j<=i; j++)
  for(j= 0; j<2*i; j++)
                                    for(k=1; k<=2*i; k++)
      tich *= j;
                                          tong+= i+ j+ k;
```

Gợi ý:

```
tong= 0;
for(i=1; i<=n; i++)
  for(j=1; j<=i; j++)
      for(k=1; k<=j; k++)
            tong+= i + j + k;
f)
for(i=0; i<n-1; i++)
  for(j=i+1; j<n; j++)
    if (a[j]< a[i])
        int t = a[i];
        a[i]= a[j];
        a[j]= t;
```

a)
$$\sum_{i=0}^{\infty} 4^{i}$$

b)
$$\sum_{i=0}^{n-1} (2*i)$$

c)
$$\sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{i} 4$$

d)
$$\sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{i} (2*i)$$

e)
$$\sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{i} j$$

f)
$$\sum_{i=0}^{n-1} n - i - 1$$

2. XÁC ĐỊNH ĐỘ PHỨC TẠP ĐOẠN CHƯƠNG TRÌNH

```
void NhiPhan(int n)
  int c, a[100];
  c = 0;
  while (n>0)
      C++;
      a[c] = n%2;
      n=n/2;
  printf("Ket qua la: ");
  for(i=c; i>=1; i--)
      printf("%d", a[i]);
```

Chương II ĐỆ QUI

1. DẪN NHẬP

■ Cho S(n) = 1 + 2 + 3 + ... + n

$$\Rightarrow$$
 S(10)? S(11)?

$$S(10) = 1 + 2 + ... + 10 = 55$$

$$S(11) = 1 + 2 + ... + 10 + 11 = 66$$

$$= S(10) + 11$$

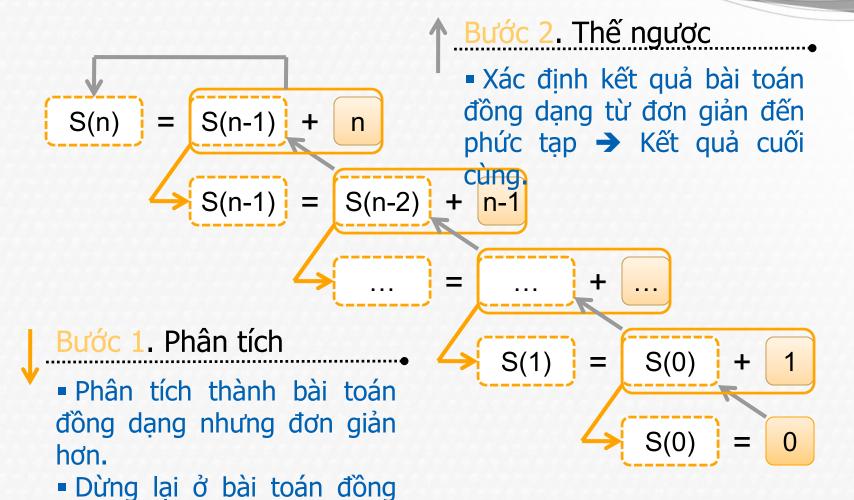
$$= 55$$

$$+ 11 = 66$$

1. DẪN NHẬP

dạng đơn giản nhất có thể

Page - 36 xác định ngay kết quả.

2. ĐỆ QUI

Khái niệm

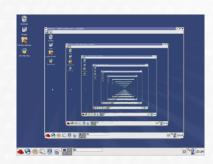
Một khái niệm, định nghĩa được gọi là đệ qui nếu trong khái niệm/định nghĩa có chứa lại chính nó.

Ví dụ:

Người giàu:

Người có nhiều tiền

Người có cha mẹ là người giàu

2. ĐỆ QUI

■ Ví dụ

$$n! = \begin{cases} 1, n = 0 \\ (n-1)! n, n > 0 \end{cases}$$

$$a^{n} = \begin{cases} 1, n = 0 \\ a^{n-1}.a, n > 0 \end{cases}$$

Cần phân biệt đệ qui và các khái niệm lặp, điệp từ ...

2. ĐỆ QUI

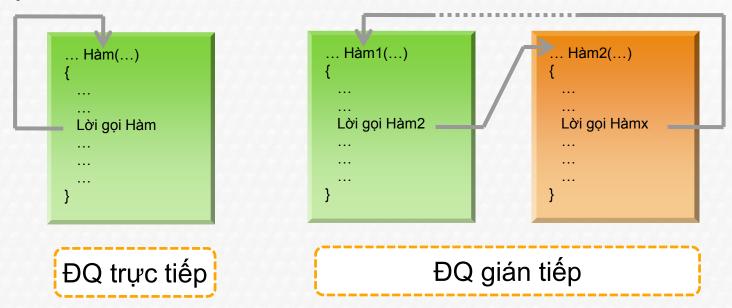
- Một khái niệm đề qui gồm 2 thành phần:
 - Thành phần neo (dừng) (anchor)
 - Thành phần đề qui

Phần đệ quy thể hiện tính "quy nạp" Phần neo đảm bảo cho tính dừng.

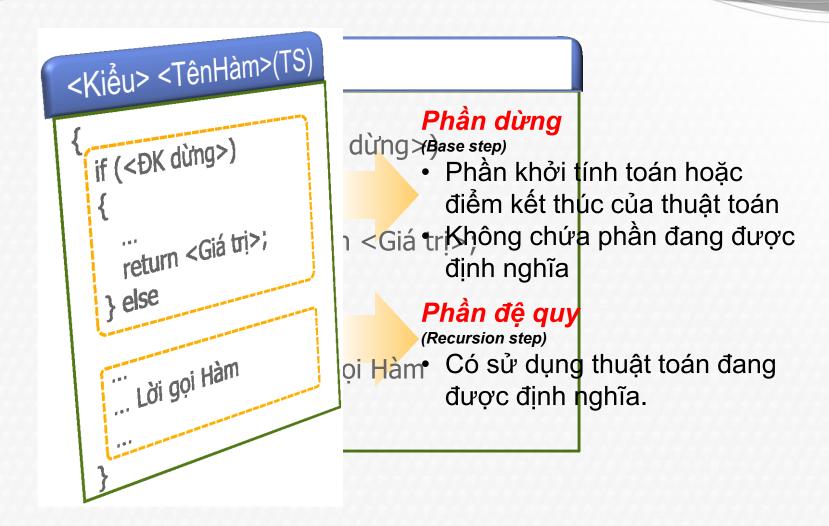
3. LẬP TRÌNH ĐỆ QUI

■ Hàm đệ qui

 Một hàm được gọi là đệ quy nếu bên trong thân của hàm đó có lời gọi hàm lại chính nó một cách trực tiếp hay gián tiếp.

Cấu trúc hàm đệ quy

Phân Ioại

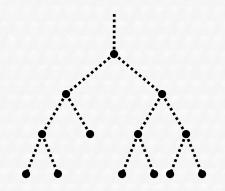

Đệ quy tuyến tính

```
<Kiểu> TênHàm (<TS>) {
 if (<DK dùng>) {
   return < Giá Tri>;
 } else
 ... TênHàm(<TS>); ...
```

```
Tinh S(n) = 1 + 2 + ... + n
→ S(n) = S(n-1) + n
ĐK dừng: S(0) = 0
      .: Chương trình :.
long Tong (int n)
  if (n == 0)
    return 0; else
  return Tong(n-1) + n;
```

Đệ quy nhị phân


```
<Kiểu> TênHàm (<TS>) {
    if (<ĐK dừng>) {
        ...
        return <Giá Trị>;
    } else
    ... TênHàm(<TS>);
    ...
    ... TênHàm(<TS>);
    ...
}
```

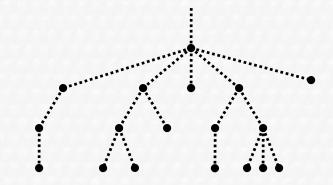
```
Tính số hạng thứ n của dãy
Fibonacy:
f(0) = f(1) = 1
f(n) = f(n-1)+f(n-2), n>1
DK dùng: f(0)=1 và f(1)=1
.: Chương trình :.
long Fibo (int n)
  if (n == 0 || n == 1)
    return 1; else
 return Fibo(n-1)+Fibo(n-1);
```

Đệ quy hỗ tương

```
<Kiểu> TênHàm1(<TS>) {
 if (<DK dùng>)
   return <Giá trị>;
 ... TênHàm2(<TS>); ...
<Kiểu> TênHàm2(<TS>) {
 if (<DK dùng>)
   return <Giá trị>;
 ... TênHàm1(<TS>); ...
```

```
Tính số hạng thứ n của dãy:
x(0) = 1, y(0) = 0
x(n) = x(n-1) + y(n-1)
y(n) = 3*x(n-1) + 2*y(n-1)
ĐK dừng x(0) = 1, y(0) = 0
       .: Chương trình :.
long yn (int n);
long xn (int n)
  if (n == 0) return 1; else
  return xn (n-1)+yn (n-1);
long yn (int n) {
  if (n == 0) return 0; else
  return 3*xn (n-1)+2*yn (n-1);
```

Đệ quy phi tuyến


```
<Kiểu> TênHàm(<TS>) {
    if (<ĐK dừng>) {
        ...
        return <Giá Trị>;
    }
    ... Vòng lặp {
        ... TênHàm(<TS>); ...
    }
    ...
}
```

```
Tính số hạng thứ n của dãy:
x(0) = 1
x(n) = n^2x(0) + (n-1)^2x(1) + ...
+ 2^2x(n-2) + 1^2x(n-1)
DK d\dot{v}ng: x(0) = 1
        .: Chương trình :.
long xn(int n)
  if (n == 0) return 1; else {
  long s = 0;
  for (int i=1; i<=n; i++)
    s = s + i*i*xn(n-i);
  return s;}
```

Các bước xây dựng hàm đệ quy

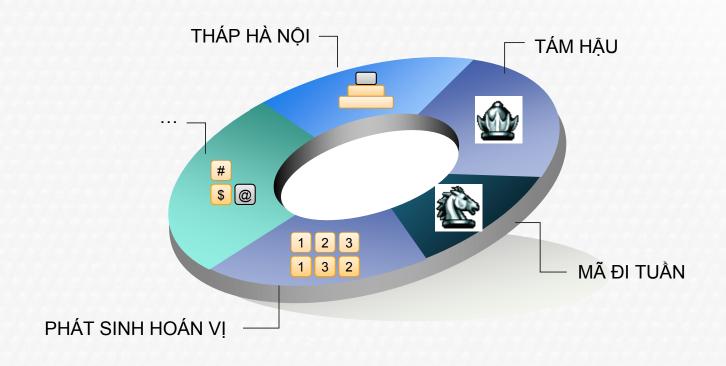
Thông số hóa bài toán

Tìm thuật giải tổng quát

Tìm các trường hợp suy biến (neo)

- Các trường hợp suy biến của bài toán.
- Kích thước bài toán trong trường hợp này là nhỏ nhất.
- VD: S(0) = 0

Một số bài toán kinh điển

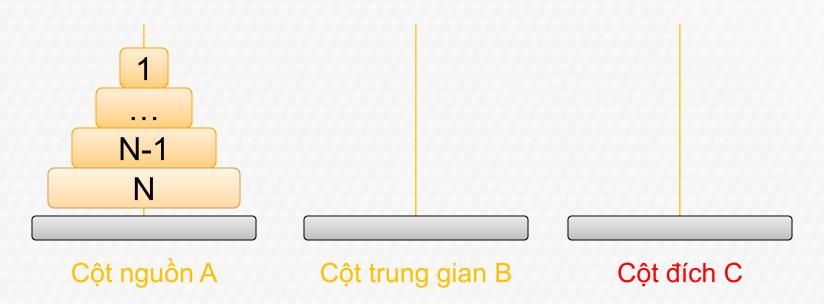
Tháp Hà Nội

■ Mô tả bài toán

- Có 3 cột A, B và C và cột A hiện có N đĩa.
- Tìm cách chuyển N đĩa từ cột A sang cột C sao cho:
 - Một lần chuyển 1 đĩa
 - Đĩa lớn hơn phải nằm dưới.
 - Có thể sử dụng các cột B làm cột trung gian.

Tháp Hà Nội

N đĩa A
$$\rightarrow$$
 C = ? đĩa A \rightarrow B + Đĩa N A \rightarrow C + N-1 đĩa B \rightarrow C

Chuyển n đĩa từ $a \rightarrow b$, c là cọc trung gian

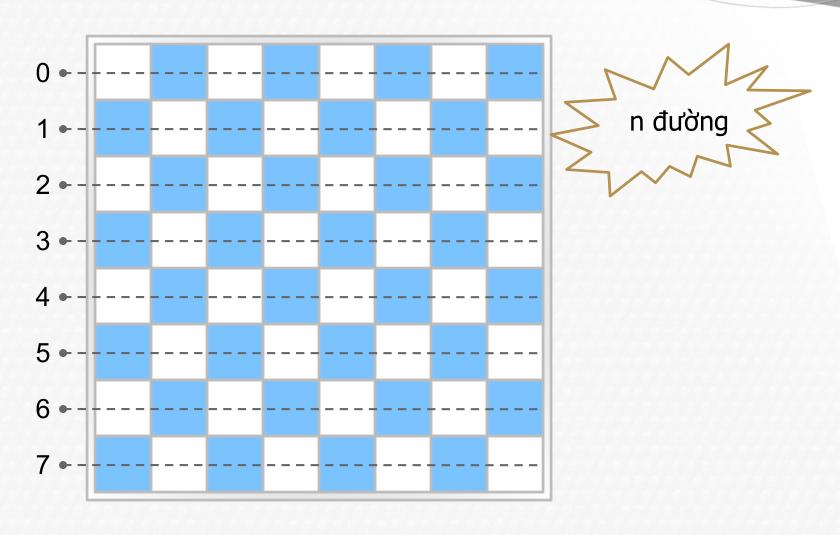
```
void HaNoi(int n, char a, char c, char b)
                                               Điều kiện dừng
     if (n == 1)
        printf("\n %c -> %c", a, c);
     else
                                        Chuyển n-1 đĩa từ a → b
        HaNoi(n-1, a, b, c);
        printf("\n %c -> %c", a, c);
        HaNoi(n-1, b, c, a);
                                          Chuyển đĩa lớn từ a → c
                                       Chuyển n-1 đĩa từ b → c
int main()
     HaNoi(5, 'A', 'C', 'B');
Page ■ 51
                                             51
```

Tám hậu

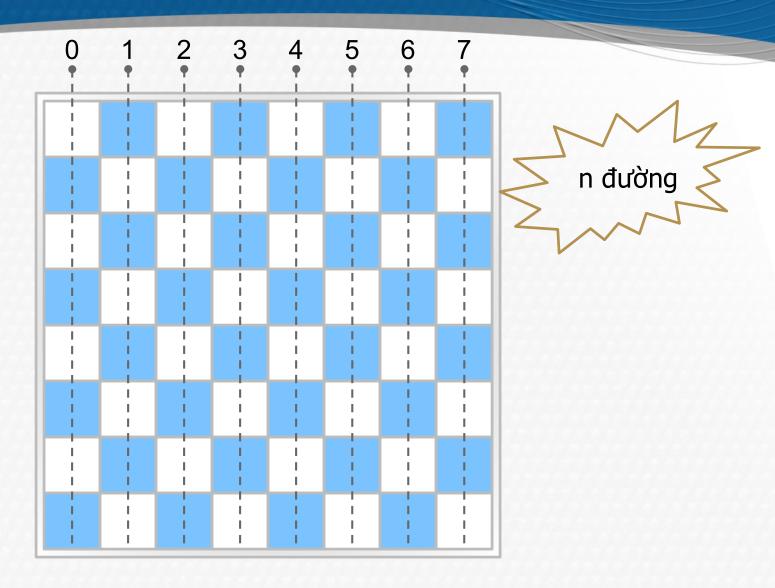
Mô tả bài toán

- Cho bàn cờ vua kích thước 8x8
- Hãy đặt 8 hoàng hậu lên bàn cờ này sao cho không có hoàng hậu nào "ăn" nhau:
 - Không nằm trên cùng dòng, cùng cột
 - Không nằm trên cùng đường chéo xuôi, ngược.

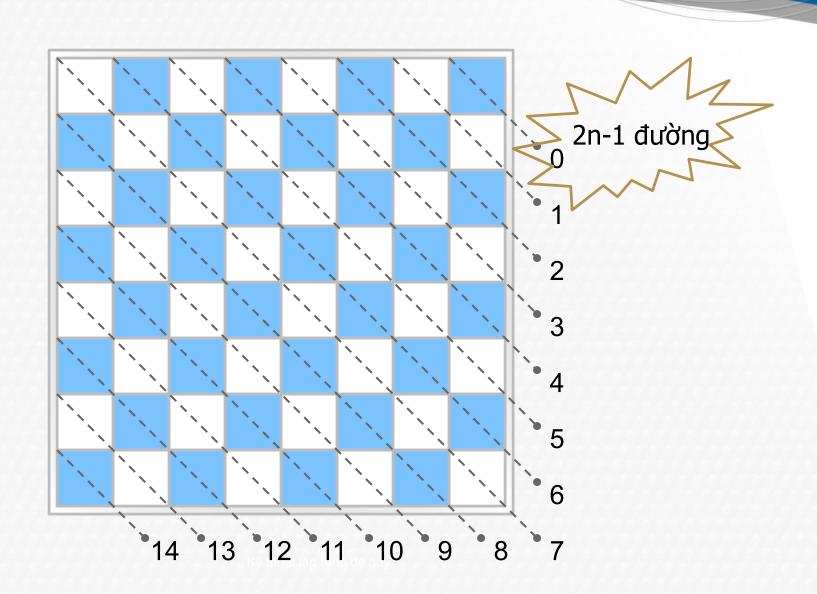
Tám hậu – Các dòng

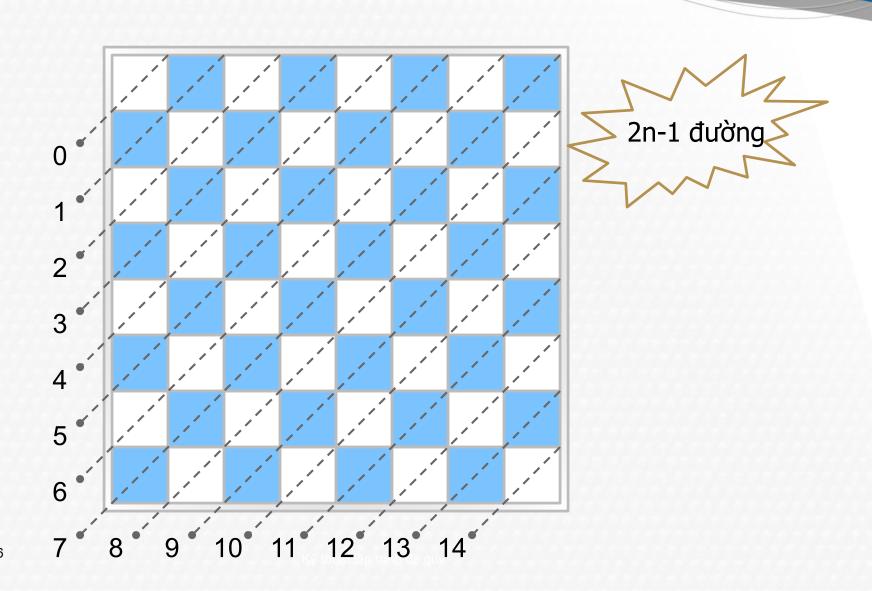
Tám hậu – Các cột

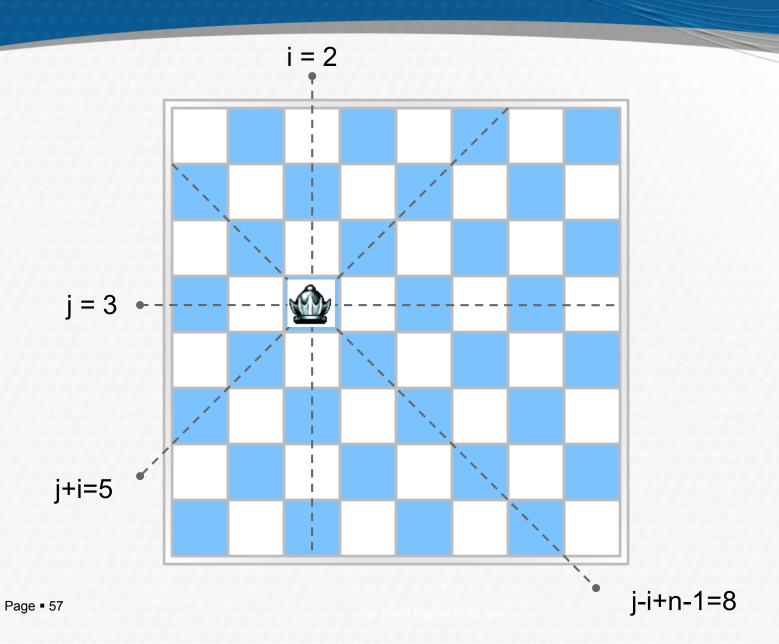
Tám hậu – Các đường chéo xuôi

Tám hậu – Các đường chéo ngược

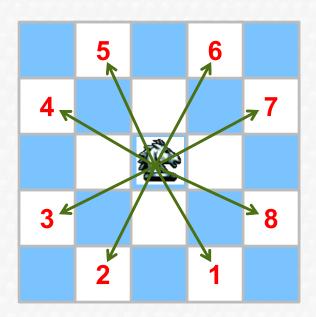
Tám hậu – Các dòng

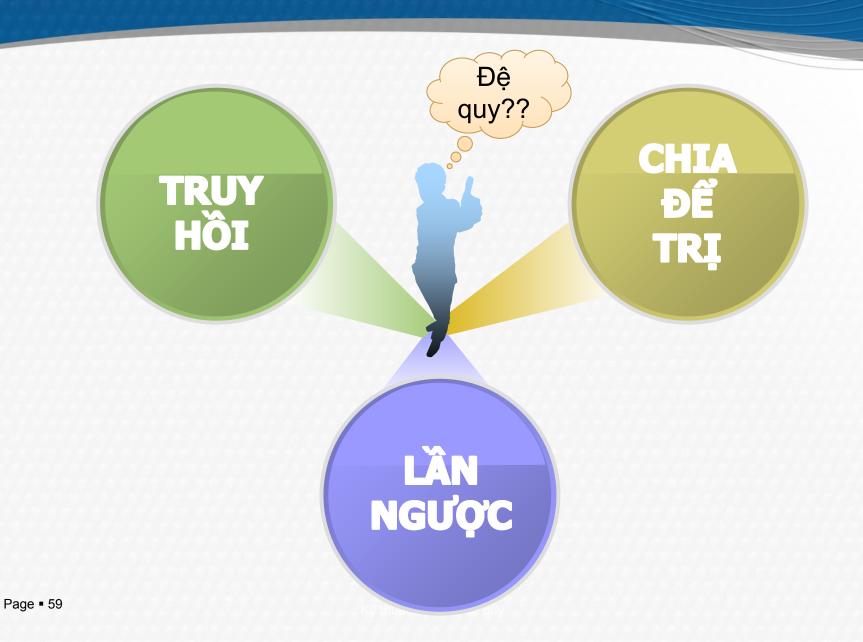
Mã đi tuần

■ Mô tả bài toán

- Cho bàn cờ vua kích thước 8x8 (64 ô)
- Hãy đi con mã 64 nước sao cho mỗi ô chỉ đi qua 1 lần (xuất phát từ ô bất kỳ) theo luật:

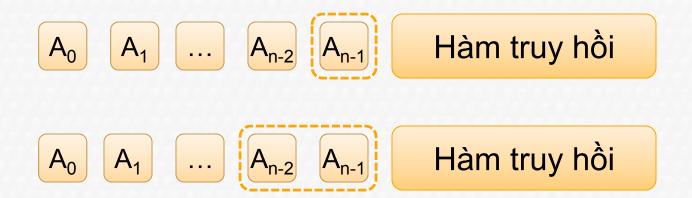
Các vấn đề đệ quy thông dụng

a. Hệ thức truy hồi

■ Khái niệm

 Hệ thức truy hồi của 1 dãy An là công thức biểu diễn phần tử An thông qua 1 hoặc nhiều số hạng trước của dãy.

a.Hệ thức truy hồi

■ Ví dụ 1

– Vi trùng cứ 1 giờ lại nhân đôi. Vậy sau 5 giờ sẽ có mấy con vi trùng nếu ban đầu có 2 con?

Giải pháp

- Gọi V_h là số vi trùng tại thời điểm h.
- Ta có:
 - $V_h = 2V_{h-1}$
 - $V_0 = 2$
- → Đệ quy tuyến tính với V(h)=2*V(h-1) và điều kiện dừng V(0) = 2

a.Hệ thức truy hồi

■Ví dụ 2

– Gửi ngân hàng 1000 USD, lãi suất 12%/năm. Số tiền có được sau 30 năm là bao nhiêu?

Giải pháp

- Gọi T_n là số tiền có được sau n năm.
- Ta có:
 - $T_n = T_{n-1} + 0.12T_{n-1} = 1.12T_{n-1}$
 - V(0) = 1000
- → Đệ quy tuyến tính với T(n)=1.12*T(n-1) và điều kiện dừng V(0) = 1000

b.Chia để trị (divide & conquer)

■ Khái niệm

- Chia bài toán thành nhiều bài toán con.
- Giải quyết từng bài toán con.
- Tổng hợp kết quả từng bài toán con để ra lời giải.

```
... Trị(bài toán P)
 if (P đủ nhỏ)
   Xử lý P
 else
Chia P \to P_1, P_2, ..., P_n
for (int i=1;i<=n;i++)
 Tổng hợp kết quả
```

b.Chia để trị (divide & conquer)

■ Ví dụ

 Cho dãy A đã sắp xếp thứ tự tăng. Tìm vị trí phần tử x trong dãy (nếu có)

Giải pháp

- mid = (I + r) / 2;
- Nếu A[mid] = x → trả về mid.
- Ngược lại
 - Nếu x < A[mid] → tìm trong đoạn [l, mid 1]
 - Ngược lại → tìm trong đoạn [mid + 1, r]
- → Sử dụng đệ quy nhị phân.

2.Chia để trị (divide & conquer)

■ Một số bài toán khác

- Bài toán tháp Hà Nội
- Các giải thuật sắp xếp: QuickSort, MergeSort
- Các giải thuật tìm kiếm trên cây nhị phân tìm kiếm, cây nhị phân nhiều nhánh tìm kiếm.

Lưu ý

– Khi bài toán lớn được chia thành các bài toán nhỏ hơn mà những bài toán nhỏ hơn này không đơn giản nhiều so với bài toán gốc thì không nên dùng kỹ thuật chia để trị.

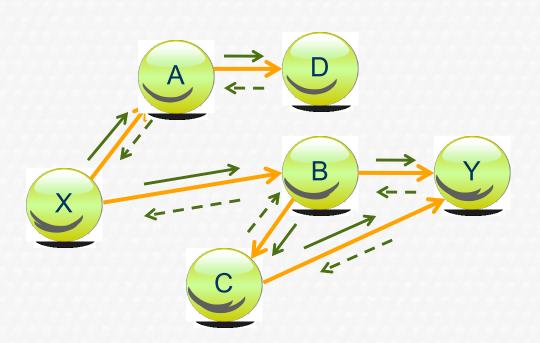
c.Lan ngược (Backtracking)

■ Khái niệm

- Tại bước có nhiều lựa chọn, ta chọn thử 1 bước để đi tiếp.
- Nếu không thành công thì "lần ngược" chọn bước khác.
- Nếu đã thành công thì ghi nhận lời giải này đồng thời "lần ngược" để truy tìm lời giải mới.
- Thích hợp giải các bài toán kinh điển như bài toán 8 hậu và bài toán mã đi tuần.

c.Lần ngược (Back tracking)

- Ví dụ
 - Tìm đường đi từ X đến Y.

Thuật toán Thử sai-Quay lui

```
void try(int i)
{ Duyệt < không gian trạng thái ứng viên ở bước i>
     { ghi nhận trạng thái chấp nhận được;
     if (i<n) try(i+1);
     else
       Kiểm tra nghiệm – xuất kết quả;
       xóa trạng thái đã ghi nhận;
• }
```

Nhận xét

■ Ưu điểm

- Sáng sủa, dễ hiểu, nêu rõ bản chất vấn đề.
- Tiết kiệm thời gian thực hiện mã nguồn.
- Một số bài toán rất khó giải nếu không dùng đệ qui.

Khuyết điểm

- Tốn nhiều bộ nhớ, thời gian thực thi lâu.
- Một số tính toán có thể bị lặp lại nhiều lần.
- Một số bài toán không có lời giải đệ quy.

BÀI TẬP

LẬP CHƯƠNG TRÌNH CHO CÁC BÀI TẬP SAU

- Bài 1: Các bài tập trên mảng sử dụng đệ quy.
- Bài 2: Viết hàm đệ quy xác định chiều dài chuỗi.
- Bài 3: Hiển thị n dòng của tam giác Pascal.
 - a[i][0] = a[i][i] = 1
 - -a[i][k] = a[i-1][k-1] + a[i-1][k]

Dòng 0: 1

Dòng 1: 1 1

Dòng 2: 1 2 1

Dòng 3: 1 3 3 1

Dòng 4: 1 4 6 4 1

LẬP CHƯƠNG TRÌNH CHO CÁC BÀI TẬP SAU

- Bài 4: Viết hàm đệ quy tính C(n, k) biết
 - -C(n, k) = 1 nếu k = 0 hoặc k = n
 - -C(n, k) = 0 n'eu k > n
 - -C(n,k) = C(n-1,k) + C(n-1,k-1) nếu 0< k< n
- Bài 5: Đổi 1 số thập phân sang cơ số khác.
- Bài 6: Tính các tổng truy hồi.
- Bài 7: Bài toán In ra hoán vị n số tự nhiên đầu tiên".
- Bài 8: Bài toán "8 hậu".
- Bài 9: Bài toán "Mã đi tuần".

Chương III DANH SÁCH

1. ĐỊNH NGHĨA

Định nghĩa

 Danh sách là một dãy hữu hạn các phần tử cùng loại được xếp theo một thứ tự tuyến tính.

Danh sách L gồm các phần tử a_1 , a_2 , ..., a_n $L=(a_1, a_2, ..., a_n)$

a_i: p.tử thứ i của danh sách, n chiều dài của danh sách

1. ĐỊNH NGHĨA

- Danh sách con
- Cho danh sách $L=(a_1, a_2, ..., a_n)$,

Danh sách L'=(a_l,..a_m), 1≤l≤m≤ n được gọi là danh sách con của danh sách L

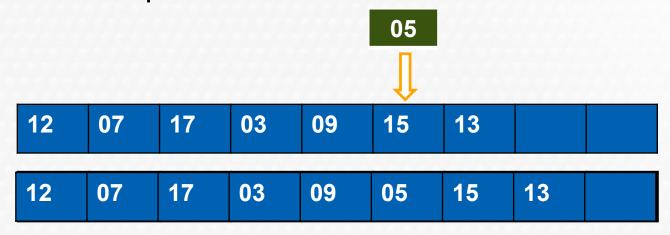
Các thao tác trên danh sách

Tạo lập	Sắp thứ tự	Trộn danh sách
Bổ sung	Tìm kiếm [*]	Sao chép danh sách
Loại bỏ	Ghép danh sách	

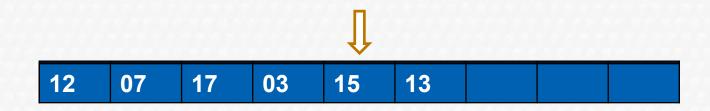
1. ĐỊNH NGHĨA

- Danh sách đặc
- □Các phần tử của danh sách nằm liên tiếp trong bộ nhớ.
 - Tổ chức lưu trữ: mảng
 - Chú ý: Điểm khác biệt: Cấu trúc mảng và mô hình danh sách: mảng số phần tử cố định, số phần tử của danh dách thay đổi theo các thao tác chèn, xóa
- Danh sách liên kết:
- □Các phần tử của danh sách liên kết với nhau qua thành phần chứa địa chỉ.

■ Chèn thêm phần tử

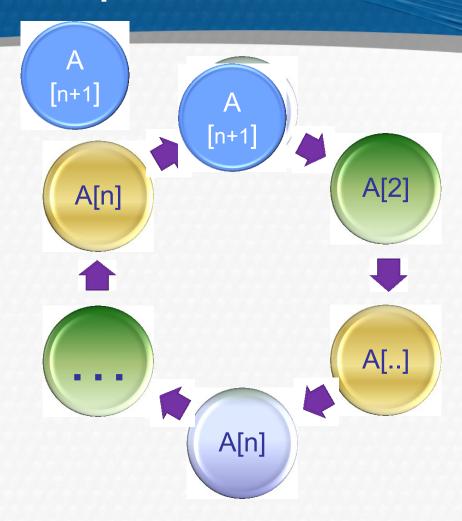

■ Xóa phần tử

- Xác định địa chỉ của phần tử
 - Mảng 1 chiều: Địa chỉ phần tử thứ i
 - Add(i) = I_0 +(i-1)d
 - Mảng 2 chiều A_{nxm}: Địa chỉ phần tử thứ (i,j)
 - Add(i,j) = I_0 +(i-1)m.d +(j-1).d
- Tổ chức lưu trữ:
 - Mảng
 - Chú ý trường hợp tràn (overflow):

Tổ chức lưu trữ vòng

Uu nhược điểm của danh sách đặc:

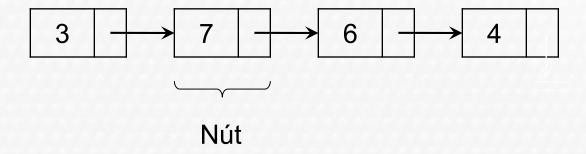
>U'u:

- Truy xuất các phần tử trực tiếp theo vị trí
- Có các thuật toán hiệu năng cao thao tác trên mảng: tìm kiếm, sắp xếp..
- Mật độ sử dụng 100%

➤ Nhược

- Các thuật toán chèn, xóa có độ phức tạp O(n)
- Lãng phí không gian nhớ khi có nhiều phần tử mang cùng giá trị.

■ 3.1 Danh sách liên kết đơn

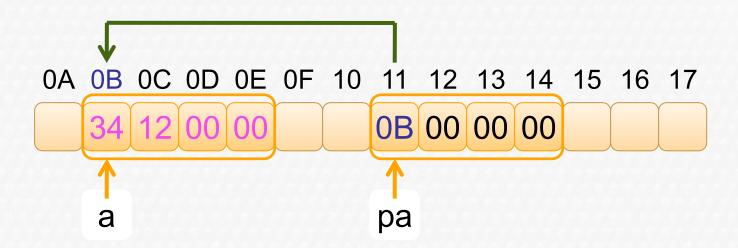
- Các phần tử của một danh sách liên kết không cố định
 - → không gian nhớ cấp phát cho ds liên kết phải được cấp phát động

- Cấp phát động, biến kiểu con trỏ
 - Ô nhớ cấp phát động là những ô nhớ được cấp phát và thu hồi bằng lệnh trong chương trình. Để quản lý các ô nhớ cấp phát động sử dụng biến con trỏ:
 - Biến kiểu con trỏ dùng để lưu trữ địa chỉ của các biến khác. Mỗi biến kiểu con trỏ quản lý một ô nhớ cấp phát động có kiểu xác định.

Khai báo kiểu và biến con trỏ trong C

```
<kiểu dữ liệu> *<tên biến con trỏ>;
```

- Ví dụ: int *pa, a; // {a=0x1234; pa=&a;}
- p là biến con trỏ, dùng để chứa địa chỉ của một vùng nhớ (*p) chứa một số nguyên

Sử dụng từ khóa typedef

```
typedef <kiểu dữ liệu> *<tên kiểu con trỏ>;
<tên kiểu con trỏ> <tên biến con trỏ>;

• Ví dụ
```

```
int *p1;
```

- Lưu ý khi khai báo kiểu dữ liệu mới
 - Giảm bối rối khi mới tiếp xúc với con trỏ.
 - Nhưng dễ nhầm lẫn với biến thường.

■ Tạo vùng nhớ động để lưu trữ dữ liệu:

<bién con trỏ> = new <kiểu dữ liệu (biến con trỏ)>

Ví dụ: p= new int;

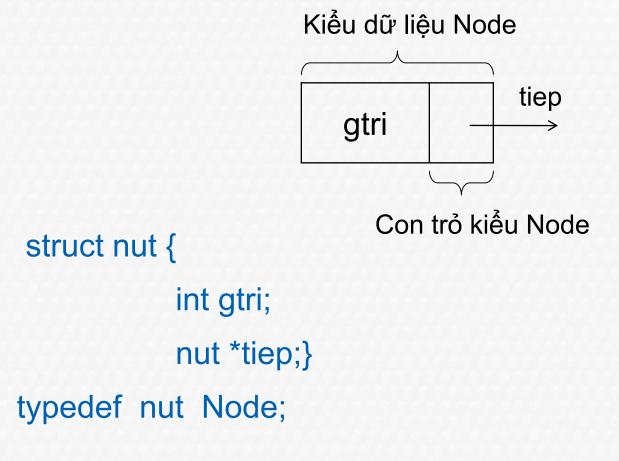
Hằng NULL:

Khi biến con trỏ không mang địa chỉ của vùng nhớ nào (rỗng), được gán mang giá trị NULL

Xóa vùng nhớ động

delete <bién con trỏ>

a. Khai báo cấu trúc nút

b. Khai báo biến con trỏ chứa đ/c nút đầu danh sách

```
Node *dau;
```

c. Khởi tạo giá trị ban đầu

```
void khoitao(Node *&dau)
{ dau=NULL;}
```

d. Tạo danh sách

Nhập vào một dãy số nguyên, kết thức việc nhập khi nhập giá trị 0. Các số nguyên được lưu thành một ds liến kết đơn.

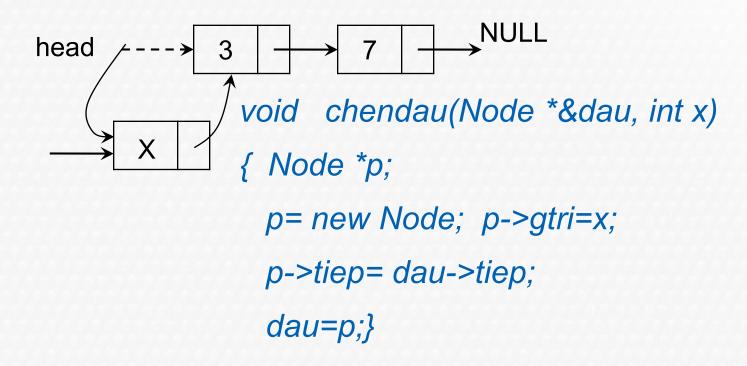
```
void nhapds(Node *&dau)
     { int tam;
        Node *p, *q;
          do { printf("Nhap 1 so nguyen (0:dung) ");
               scanf("%d", &tam);
          if (tam!=0) { p= new Node;
                       p->gtri=tam; p->tiep=NULL;
           if (dau==NULL) dau=p;
           else q->tiep= p;
                   q=p; } } while (tam!=0); }
```

■ e. Duyệt danh sách C1: void duyetds(Node *dau) { Node *p; p=dau; while (p!=NULL) { Xử lý nút p; p=p ->tiep;} } C2: void duyetdsdq (Node *dau) { if (dau!=NULL) {Xử lý nút dau; duyetdsdq(dau->tiep); }

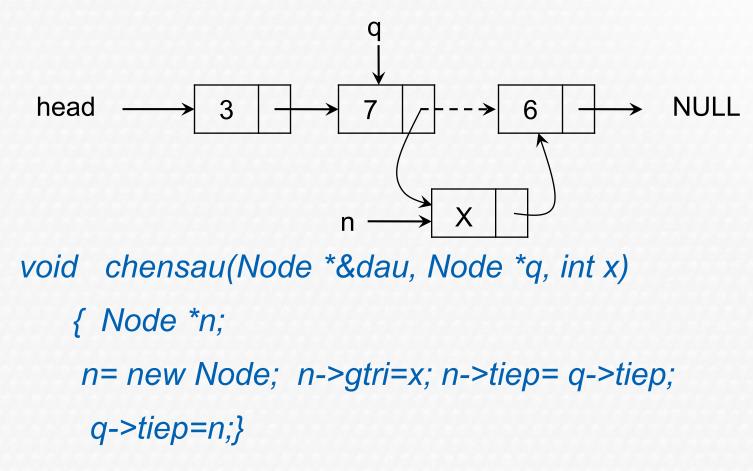
■f. Tìm nút đầu tiên mang giá trị x

```
Node *tim(Node *dau, int x)
        { Node *p;
            p=dau;
              while (p!=NULL) && (p->gtri!=x)
                     p=p->tiep;
              return p; }
q = tim(dau,6);
```

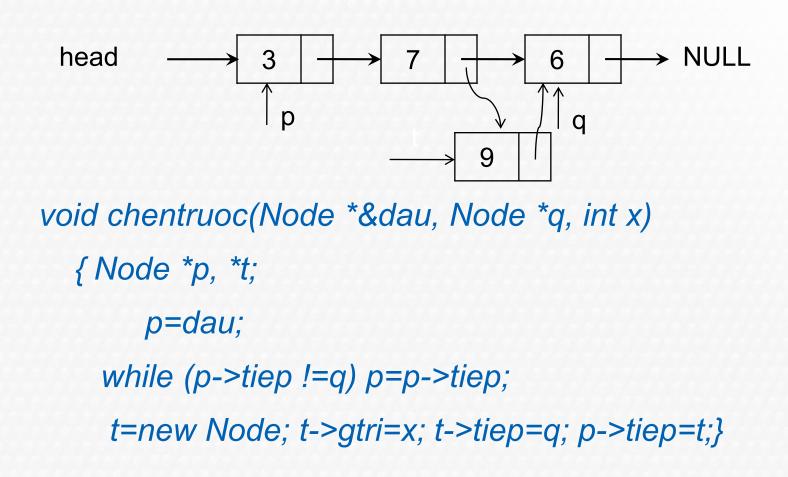
- g. Chèn một nút vào danh sách
- g1. Chèn một nút vào đầu danh sách:

■g2. Chèn một nút vào sau nút q:

g3. Chèn một nút vào trước nút q:

■ h. Xóa nút

- h1. Xóa nút đầu ds
- h2. Xóa nút q
- h3. Xóa nút đứng sau nút q
- h4. Xóa nút đứng trước nút q

Thao tác tương tự như chèn

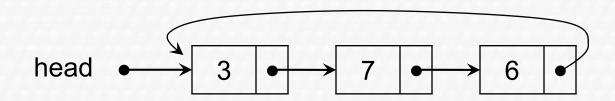
i. Sắp xếp danh sách, Ý tưởng: Buble Sort

```
node *sapxep (node *dau)
{ node *p,*q; int tam;
   p=dau;
   while (p->tiep !=NULL)
   { q=p->tiep;
  while (q!=NULL)
  {if (p->gtri > q->gtri)}
     { tam=p->gtri; p->gtri=q->gtri; q->gtri=tam;}
     q=q->tiep;
   p=p->tiep;}
return dau;
```

```
j. Đảo ngược danh sách:
void daonguoc(node *&dau)
{node *p, *q;
   q=NULL;
       while (dau!=NULL)
   { p=dau; dau=dau->tiep; p->tiep=q; q=p; }
  dau=p;
```

2. Danh sách liên kết vòng:

Nút cuối của danh sách liên kết vòng không trỏ đến NULL mà trỏ về lại nút đầu.

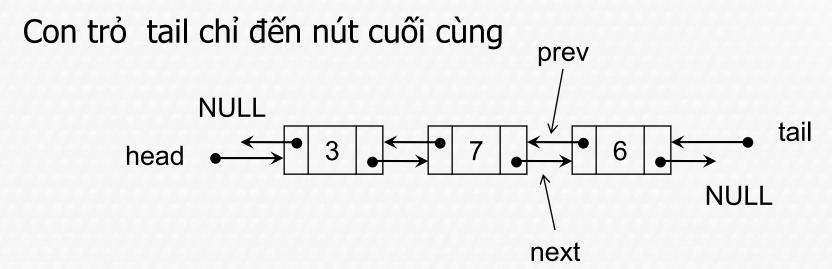

Page ■ 97

3. Danh sách liên kết kép:

Nút của danh sách liên kết kép gồm 2 con trỏ

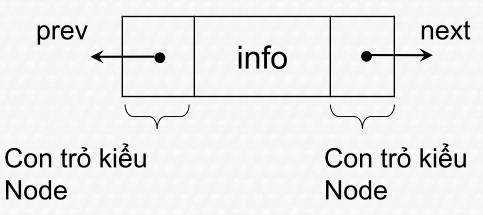
- next : trỏ đến nút đứng sau
- prev: trỏ đến nút đứng trước

Page ■ 98

Cấu trúc nút của danh sách liên kết kép:

```
struct Node
{ int info;
   Node *prev;
   Node *next;
};
```


Page ■ 99

a. Ưu điểm:

- Không thực hiện các thao tác dời mảng khi thêm hay xóa phần tử.
- Không hao phí bộ nhớ.

b. Nhược điểm:

Không truy cập trực tiếp phần tử bằng chỉ số.

Page • 100 100

4. ỨNG DỤNG DS

A. Ngăn Xếp (Stack)

- 1) Khái niệm ngăn xếp
- 2) Ngăn xếp thực hiện bằng mảng
- 3) Ứng dụng của ngăn xếp

B. Hàng Đợi (Queue)

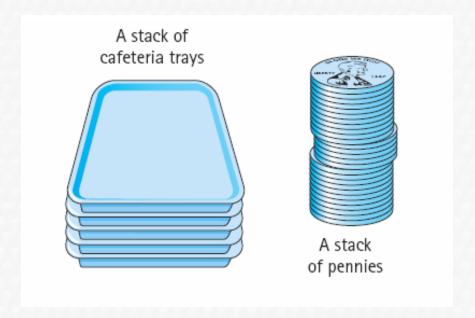
- 4) Khái niệm hàng đợi
- 5) Hàng đợi thực hiện bằng mảng
- 6) Ứng dụng của hàng đợi

a. Ngăn Xếp (Stack)

Khái niệm ngăn xếp:

Ngăn xếp là danh sách đặc biệt: thêm và xóa phần tử được thực hiện theo nguyên tắc vào sau ra trước (LIFO – Last In First Out)

Ví dụ: chồng đĩa

Page • 102

Thao tác trên Stack

- Push(x): thêm phần tử x vào Stack
- Pop(x): lấy ra phần tử từ Stack cho vào biến x.
- View(x): xem phần tử kế tiếp sẽ được lấy ra.

Page • 103

103

2) Biểu diễn ngăn xếp bằng mảng

Ngăn xếp các số nguyên:

```
#define SIZE 20
struct Stack
   int a[SIZE];
                   // Stack có kích thước là SIZE
                   // vị trí của đầu Stack
   int top;
};
      SIZE-1
                                       top= -1 : stack rong
                                       top= SIZE-1: stack đầy
                  6
                              top
                  2
                Stack
```

Page ■ 104

104

Cài đặt stack số nguyên

```
void Init(Stack &s)
\{ s.top = -1; \}
int Push(Stack &s, int x)
{ if (s.top < SIZE- 1) { // stack chưa đầy
                                   // vị trí phần tử mới
          s.top++;
          s.a[s.top] = x; // đưa pt mới vào stack
          return 1;
                            // stack đầy
   else
        return 0;
```

```
int Pop(Stack &s, int &x)
                                           // stack rong, return 0
               if (s.top== -1)
               return 0;
             x = s.a[s.top]; // lấy phần tử khỏi stack
     else {
                                          // chỉ đến phần tử tiếp theo
               s.top = s.top -1;
               return 1;
                         // Pop thành công return 1
     }}
  void main()
     Stack s:
      Init(s);
                                 phần tử của Stack được đưa vào x
     Push(s, 2);
     Push(s, 3);
     while (Pop(s, x)==1) printf("%d", x);
Page ■ 106
```

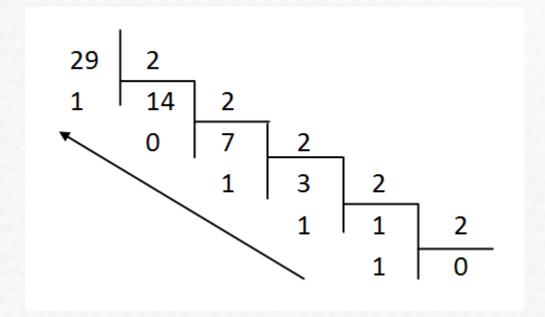
Giống hàm Pop, xem nhưng không lấy phần tử khỏi stack

```
int View(Stack &s, int &x)
{
    if (s.top== -1)
    return 0;
    else {
        x = s.a[s.top];
        return 1;
    }
}
```

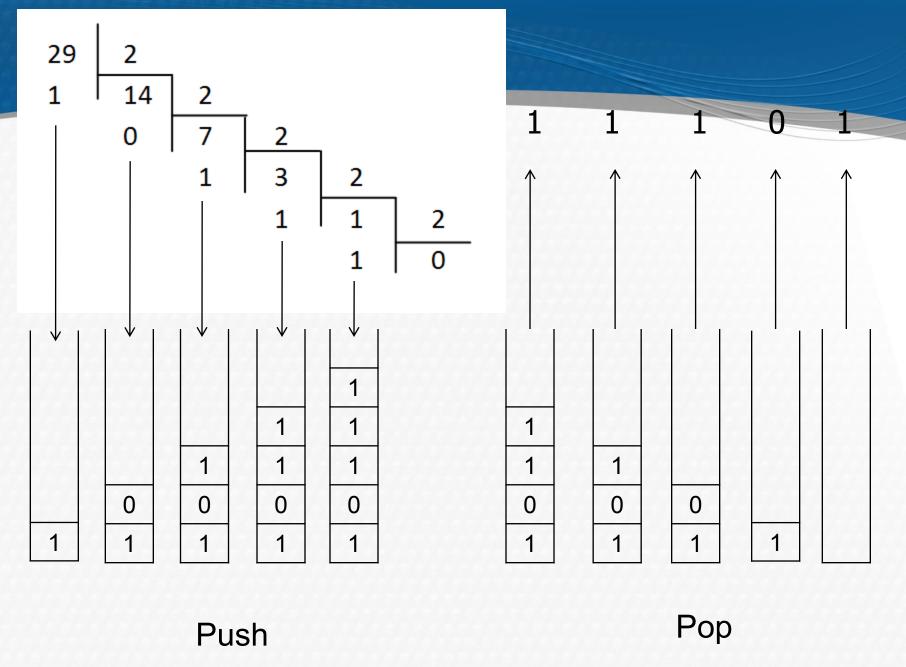
3) Ứng dụng của ngăn xếp

(Đổi số thập phân sang nhị phân)

Ví dụ: đổi số 29 sang nhị phân

Kết quả: 11101

Page • 109

void main()

```
Stack s;
int n, c;
printf("Nhap vao so nguyen n:");
scanf("%d", &n);
Init(s);
while (n>0) {
                       // đưa phần dư vào stack
        Push(s, n%2);
                         // tính phần thương }
        n = n/2;
printf("So nhi phan: ");
while (Pop(s, c))
        printf("%d", c); }
```

4) Ứng dụng của ngăn xếp

(Biểu thức hậu tố - ký pháp Ba Lan)

a) Biểu thức trung tố:

Toán hạng

Toán tử

Toán hạng

Ví dụ: 6+7, A*B, 3^8, A+B*C - D

Để thay đổi thứ tự tính toán, dùng dấu ngoặc: (A+B)*(C - D)

b) Biểu thức hậu tố:

Toán hạng Toán tử

Ví dụ: 6 7+, A B *, 3 8^,

Trung tố	Hậu tố	Bỏ ngoặc
A + B * C	A (B C *) +	A B C * +
(A+B)*C	(A B +) C *	A B + C *

Tính chất của biểu thức hậu tố:

- Được tính từ trái qua phải
- Không có thứ tự ưu tiên giữa các phép tính > không cần dấu ngoặc

Ví dụ: tính giá trị biểu thức: 1 2 3 * + 4 -

Lần tính	Kết quả	
1	1 6 + 4 -	
2	7 4 -	
3	3	

Bài tập:

1. Tính: 1 2 3 4 - * +

2. Tính: 15+841--*

b) Dùng Stack tính giá trị biểu thức hậu tố:

Ví dụ: tính giá trị biểu thức 123*+4-

Toán tử: - Lấy 2 phần tử từ stack, tính. - Đưa kết quả vào lại stack Toán hạng: đưa vào stack 3 23 * = 674 - = 3

16 + = 7

Bài tập:

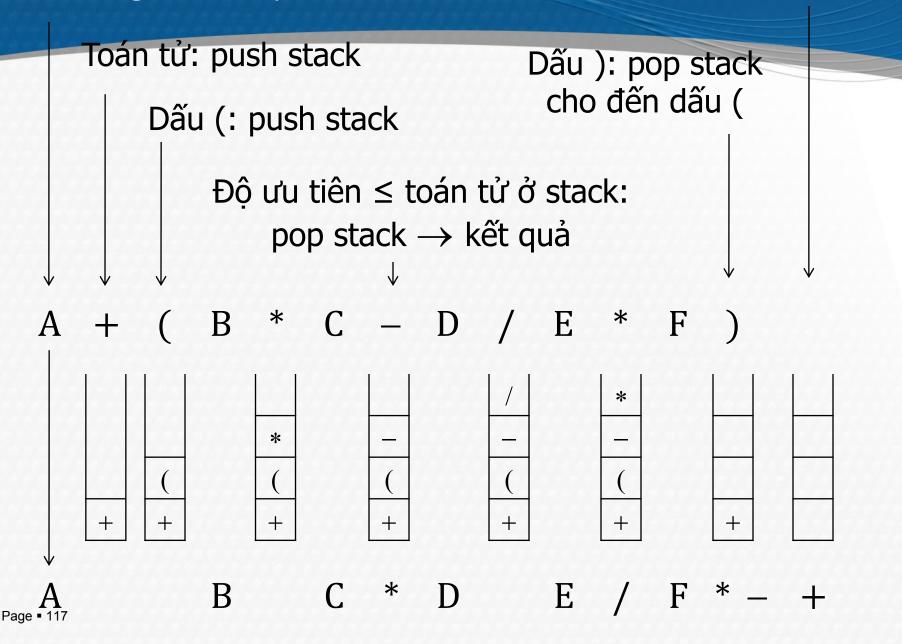
1. Tính: 1 2 3 4 - * +

2. Tính: 1 5 + 8 4 1 - - *

b) Chuyển đổi biểu thức trung tố thành hậu tố:

Xét biểu thức A + (B * E - C * D / F)

Toán hạng: → kết quả

Các thao tác thực hiện khi duyệt biểu thức trung tố

- Nếu là toán hạng: ghi ra biểu thức hậu tố kết quả
- Nếu là dấu (: push stack
- Nếu là dấu) : pop stack cho đến khi gặp dấu (, ghi ra biểu thức kết quả
- Nếu kết thúc biểu thức trung tố: pop hết stack, ghi ra biểu thức kết quả
- Nếu là toán tử:
 - Nếu toán tử trên đỉnh stack có độ ưu tiên cao hơn pop stack, ghi ra biểu thức kết quả
 - Push toán tử vào stack

Bài tập đổi biểu thức trung tố thành hậu tố

- 1) A / (B + C * D E) * F
- 2) (A-B)*(C-D*E+F)+G

b. Hàng Đợi (Queue)

Khái niệm hàng đợi:

Hàng đợi là danh sách đặc biệt: thêm và xóa phần tử được thực hiện theo nguyên tắc vào trước ra trước (FIFO – First In First Out)

Ví dụ: xếp hàng

Page • 120

Thao tác trên Queue:

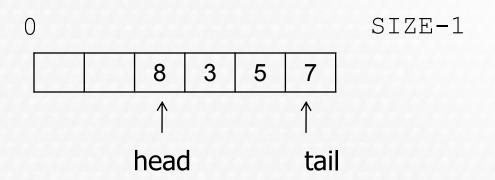
- Push(x): thêm một phần tử x vào Queue
- Pop(x): lấy ra phần tử x ra khỏi Queue
- View(x): xem phần tử kế tiếp.

2) Biểu diễn hàng đợi bằng mảng

```
#define SIZE 20
struct Queue
  int a[SIZE];
                    // Queue có kích thước là SIZE
  int head, tail; // Vị trí của đầu và cuối của queue
};
                                         STZE-1
                   2
                               3
                       4
                           8
                 head
                               tail
```

<u>Vấn đề 1:</u>

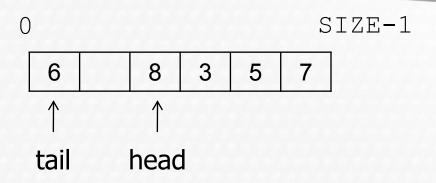
Khi pop Queue: nếu giữ head cố định và dồn mảng → tốn kém → tăng giá trị head sau khi pop

Vấn đề 2:

Nếu tail chỉ đến cuối mảng: cần push queue?

→ cho tail chỉ về đầu mảng

Các trường hợp của head và tail:

- Nếu head = tail: Queue có 1 phần tử
- Nếu (tail + 1) mod SIZE = head: Queue đầy
- Queue rong? Head = tail = -1

Cài đặt Queue

```
void Init(Queue &q)
   q.head= q.tail= -1;}
int Push(Queue &q, int x)
   if ((q.tail + 1)\% SIZE == head)
                                          // queue đầy.
              return 0;
   else {
     q.tail = (q.tail+ 1)% SIZE; // vị trí phần tử mới.
                                 // lưu phần tử mới.
     q.a[q.tail] = x;
     if (q.head == -1) q.head = 0; ►
                                      nếu trước đó queue rỗng
     return 1;
                                      cần cập nhật head
```

```
int Pop(Queue &q, int &x)
                                           Queue rong
{ if ((q.head== -1)
    return 0;
  else {
                                       Nếu phần tử lấy ra
    x = q.a[q.head];
                                       là pt cuối thì cập
    if (q.head == q.tail)
                                       nhật queue rỗng
         q.head = q.tail = -1;
    else
         q.head = (q.head+ 1)% SIZE; <
    return 1;
                                           Vị trí phần tử tiếp
                                            theo sẽ được Pop
```

```
int View(Queue &q, int &x)
  if ((q.head == -1) return 0;
  else {
    x = q.a[q.head];
    return 1;
```

BÀI TẬP

Dùng stack, viết chương trình phân tích 1 số thành thừa số nguyên tố theo thứ tự lớn trước nhỏ sau. Ví dụ n = 3960, hiển thị: 3960= 11*5*3*3*2*2*2

Cám ơn đã theo dõi

